

ακοσχήμων γραμμάτων). Συνών. *καρκατσούνα*, *κατσούνα*, *μαγκουρίτσα*. 2) Μακρά ἀγκύλη ἄβδος, διὰ τῆς ὁποίας ἀνασύρεται ἐκ τῆς *νεροτριβῆς* ὁ ὕψασμα.

ἀγκουλίζω Κύθηρ. Κωνπλ. *ἀγουλίζω* Πελοπν. Λακων.) Πάρ. *ἀγκουλίζω* Παξ. *ἀγουρίζω* Κεφαλλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιφών. *ἀγκού*.

Ἐπὶ τῶν νηπίων, φωνάζω ἀγκοὺ ἀγκοί, βατταρίζω γὰρ ἄν. : *Τὸ μωρό μου ἀγκουλίζει Κύθηρ. Καλέ, μὰ πόσω γρη῏ν εἶναι τὸ παιδί σου κι ἀγουρίζει κι ὅλα! μάτι τὰ μὴν τὸ μάση!* Ἀπύρανθ. *Ἀρχίζει ν' ἀγουλίζη τὸ παιδί Πάρ.*

ἀγκουλίτσα ἡ, Εὐβ. Στερελλ. (Ἀμφισσ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *ἀγκούλα*.

Μικρά ἀγκύλη ράβδος, δι' ἧς ἔλκουν πρὸς τὰ κάτω τοὺς ἀπρροσίτους κλάδους τῶν ὀπωροφόρων δένδρων.

ἀγκουράκια ἐπιφών. ἀμάρτ. *ἀγουράκια* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιφών. *ἀγκοὺ* κατ' ἐπίδρασιν τοῦ ἀμάρτ. *ἀγκουρίζω*, δι' ὃ ἰδ. *ἀγκουλίζω*.

Λέξις πεποιημένη ἐπὶ τῶν πρώτων ψελλισμάτων τοῦ βρέφους, θωπευτικὸν τῶν βρεφῶν. Πβ. *ἀγκού*.

ἀγκουρας ὁ, Ἡπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγκουρα*, δι' ὃ ἰδ. *ἀγκυρα*.

Ἐργαλεῖον χρυσοχοϊκόν.

ἀγκουρᾶς ὁ, Κύпр. (Πάφ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγκουρα*, δι' ὃ ἰδ. *ἀγκυρα*.

Ξύλινον ὄργανον ἐπίμηκες συνδέον τὴν δοκάνην (ὄργανον ἀλωνιστικόν) μετὰ τοῦ ζυγοῦ.

***ἀγκουρέττα** ἡ, *ἀγκορέττα* Κέρκ.

Τὸ Ἰταλ. *ancoretta*.

Μικρά ἄγκυρα.

ἀγκουρέττο τό, κοιν. ὥς ναυτικὸς ὄρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **ἀγκουρέττα*.

Μικρά ἄγκυρα τῶν λέμβων, ὁ κερκέτης, τὸ τετρά-χηλον.

ἀγκουροτῶάγκαλος ὁ, Πόντ. *ἄγκουροτῶάγκαλος* Πόντ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Εἶδος ἰχθύος.

ἀγκοῦσα ἡ, Βιθυν. Εὐβ. (Κάρυστ.) Ζάκ. Ἡπ. (Ἄρτ. Δρόβιαν. Ζαγόρ. κ. ἄ.) Ἰόνιοι Νῆσ. Μακεδ. (Βελβ.) Παξ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Βυτίν. Καλάβρυτ. Καλάμ. Λεβέτσ. Μεγαλόπ. Μεσσ. Πάτρ.) κ. ἄ. — ΠΓεννάδ. Γεωργ. Γλωσσάρ. 1 καὶ Ἑλλην. Γεωργ. 9,345 *ἀγοῦσα* Θεσσ. Θράκ. (Αἰν. κ. ἄ.) Κρήτ. Πελοπν. (Λακων.) *ἀγκούσα* Πελοπν. (Ἀρκαδ. Πάτρ. κ. ἄ.) Τσακων. *ἀγούσια* Κρήτ. Κύθν. *ἄγκοῦσα* Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Βυτίν. κ. ἄ.) Χίος (Νένητ. κ. ἄ.) *ἄγκουσα* Θράκ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀγκοῦμαι* κατὰ τὸν ΓΧατζιδ. MNE 1,162. Κατὰ τὸν G Meyer Neugr. Stud. 4,6 καὶ ΣΞανθοῦδ. Ἐρωτ. 479 ἐκ τοῦ Ἑνετ. *angossa* <Λατιν. *angustia*. Πβ. καὶ τὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀλβανοφώνων *ργουστία* = στενοχωρία.

Α) Κυριολ. 1) Ἀσθμα, δύσπνοια ἐκ πολυφαγίας, νόσου, καύσεως ἢ καὶ ἠθικῆς τινος αἰτίας Βιθυν. Εὐβ. (Κάρυστ.) Ζάκ. Ἡπ. Κρήτ. Κύθν. Μακεδ. (Βελβ.) Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Βυτίν. Καλάβρυτ. Καλάμ. κ. ἄ.) Παξ. : *Μ' ἔπιασ' ἀγκοῦσα ἀπ' τοὺν ἀνήφουρον* Ἡπ. *Μοῦ ῥχεται ἀγκοῦσα* (πνίγομαι) Καλάμ. *Μῶρεθε ἀγκοῦσα* Καλάβρυτ. Συνών. *ἀγκοῦσι* 1. β) Αἰσθημα βάρους, πνέσεως Ἡπ. Πελοπν. (Πάτρ. κ. ἄ.) : *Ἐχω μὲ ἀγκοῦσα 'ς τὸ στήθος* Ἡπ. *Ἀγκοῦσα εἶχα ὅλη τὴ νύχτα* Πάτρ. κ. ἄ. Συνών. *στένωσι*, *φούσκωσι*. 2) Καύσων, πνίγος Θράκ. (Αἰν.) Κύθν. Πελοπν. (Λεβέτσ. Καλάμ. Μεγαλόπ. Μεσσ. κ. ἄ.) : *Σήμερα ἔχομε ἀγοῦσα* Κύθν. 3) Ἐπιβλαβὴ ἀέρια καὶ ἰδίως ἀνθρακικὸν ὁξὺ ἀναδιδόμενα ἐκ φρεάτων καὶ προσβάλλοντα τοὺς φρεωρύχους ΠΓεννάδ. ἔνθ' ἄν. : *Τὸ πηγάδι ἔχει ἀγκοῦσα.* Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Μῆλ.

Β) Μεταφ. 1) Θλίψις, στενοχωρία ἠθική, βάρος Ἡπ. (Ἄρτ. Ζαγόρ.) Θεσσ. Θράκ. (Αἰν. κ. ἄ.) Ἰόνιοι Νῆσ. Κρήτ. Κύθν. Μακεδ. (Βελβ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Βυτίν. Μεσσ.) : *Ἄλλ' ἀγκοῦσα δὲν ἔχον* Ἀρτ. *Εἶντα ἄγκουσεσ ἔχεις πάλι!* Θράκ. || Φρ. *Τὸν ἔχον ἀγκοῦσα* (τὸν βαρύνομαι, τὸν μισῶ) Βελβ. *Τοῦ γένομαι ἀγκοῦσα* (τοῦ γίνομαι φορτικός, τὸν στενοχωρῶ, τὸν ἐνοχλῶ) Ἡπ. 2) Μέριμνα, φροντίς Ἡπ. κ. ἄ. : *Μ' ἔφαῖ ἡ ἀγκοῦσα μέναν γι' αὐτόν, τί θὰ κάβ'!* Ἡπ. (Συνών. φρ. *μ' ἔφαγε ἡ ἔγνωσια*). *Τὴν ἰδική σου ἀγκοῦσα θὰ ἔχω!* αὐτόθ. || Ἄσμ.

Τὰ μαλλιά σου, ροῦσσα, ροῦσσα, | μ' ἔφεραν φωτιά κι ἀγκοῦσα Ἡπ.

ἀγκούσεμα τό, Παξ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀγκουσεύω*.

Στενοχωρία, δυσφορία, πληξίς : *Ἀπὸ 'φτὰ τὰ λόγια πῆρε μεγάλο ἀγκούσεμα.* Συνών. *ἀγκουσι* 2.

ἀγκουσεμὸς ὁ, Παξ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀγκουσεύω*.

Ἀγκούσεμα, ὁ ἰδ. : *Ἀπὸ τὸ μεγάλο τὸν ἀγκουσεμὸ Ἰοκα-σε καὶ πῆε χαμένος.*

ἀγκουσεύω Ἡπ. Παξ. Πελοπν. (Ἀνδρίτσ.) *ἀγουσεύω* Κεφαλλ. *ἀγουσεύον* Θράκ. (Αἰν.) Μέσ. *ἀγκουσεύομαι* Ἰόνιοι Νῆσ. Πελοπν. (Πύλ.) *ἀγκουσεύουμι* Ἡπ. (Ζαγόρ. Τσαμαντ. Χουλιαρ.) Μετοχ. *ἀγκουδεγκοῦμενε* Τσακων.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀγκοῦσα*.

1) Ἀμτβ. *ἔχω ἀγκοῦσα*, ἀσθμαίνω, πνευστιῶ, πνίγομαι ἔνεκα πολυφαγίας, νόσου, καύσωνος κττ. Ἡπ. (Ζαγόρ.) Θράκ. (Αἰν.) Παξ. Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Πύλ.) : *Ἐφας πολὺ κι ἀγκουσεύτηκε* Παξ. *Ἀγκουσεύουμι ἀπ' τοῦ σ'νάχ' Χουλιαρ.* β) Στενοχωροῦμαι, δυσφορῶ, ἀδημονῶ Ἡπ. (Τσαμαντ. κ. ἄ.) Ἰόνιοι Νῆσ. (Κεφαλλ. Παξ. κ. ἄ.) : *Μὴν ἀγκουσεύεισι γιὰ μένα* Ἡπ. *Ἀγκουσεύτηκε ἀπ' τὰ λόγια σου* Κεφαλλ. *Μ' ἔκαμε ν' ἀγκουσεύω αὐτόθ.* *Τὸ παιδί μου φάνηκε σὰν ἀγκουσεμένο αὐτόθ.* *Ἀκκούμπησε 'ς τὸ στρουγκολίθι σὰν ἀγκουσεμένος* Ἡπ. *Δὲ μπορεῖ ὅπως θέλει καὶ γι' αὐτό ἀγκουσεύεται* Ἰόνιοι Νῆσ. Ἡ σημ. καὶ παρ' Ἐρωτοκρ. Α στ.